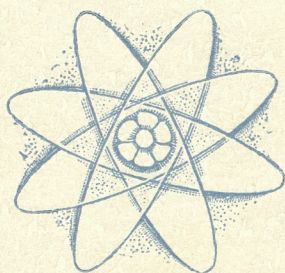

ΑΝΘΟΥ ΛΥΚΑΥΤΗ

ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 1966

Ὁ ποιητὴς "Ἄνθος Λυκαύγης εἶναι αὐτῆς τῆς γεν' ἄς. Τὰ σχέδια ποῦ μᾶς προτείνει ἔχουν ἐπίκεντρό τους τὸν ἄνθρωπο. Σ' ὄλα ὅσα σχεδιάζει βάζει τὸ παστὲλ τῆς εὐθραυστης αἰσθαντικότητάς του. Ἐγείρεται τολμηρὰ ἐναντίον τῆς βίας, ἐναντίον τῆς καταστροφῆς τῶν πνευματικῶν ἀξιών μᾶς καλεῖ σὲ μιὰ φωτεινὴ συναδέλφωση, σὲ μιὰ παγκόσμια ἀγάπη πιὸ δυνατὴ ἀπ' τὴ βόμβα τῆς Χιροσίμα.

Ὁ Λυκαύγης εἶναι μαζὶ μ' ἐκείνους ποῦ εἶναι μὲ τὸ μέρος τοῦ ἡλίου καὶ κτίζουν τὸν κόσμον τῆς αὔριον ἀπάνω στὸν ἰδρώτα καὶ τὸν πόνο γιατί ξέρουν ὅτι τὸ ἰδεῶδες τους εἶν' ἴμορφο καὶ δίκαιο.

ΓΚΑΣΤΟΝ ΧΕΝΡΥ ΩΦΡΕΡ

Μεγαλόστομη, σουρεαλιστικὴ ποίηση παραληρηματικῆς ὕψης. Βγαίνει ὁμοῦ σὰν ἠφαίστειο, μέσα ἀπὸ μιὰ διάπυρη καρδιά, παρ' ὅλους τοὺς συμβολισμοὺς τῆς ποῦ τὴν καθιστοῦν δύσκολη στὴν πρόσληψη. Καὶ ἔτσι δυστυχῶς, ἀπευθύνεται σ' ἕνα κοινὸ πάρα πολὺ μορφωμένο κι' ἔξυπνο, σ' ἕνα κοινὸ ξεσκολισμένο σ' αὐτά. Οἱ κοινοί, οἱπραχτικοί, οἱ καθημερινοὶ ἄνθρωποι, ἢ μάλλον οἱ ἄνθρωποι τῶν καθημερινῶν φροντίδων δὲν εἶναι οἱ θιασῶτες τοῦ Α. Λ.

ΝΑΝΑ ΚΟΝΤΟΥ

...Ὁ "Ἄνθος Λυκαύγης εἶναι μιὰ τυραννισμένη καὶ τετωμένη σὰν χορδὴ ψυχὴ ποῦ ματώνεται ἀλλὰ πασχίζει νὰ μὴν χαλαρώνει τὸ περήφανο ξετύλιγμα τῆς πρὸς τὸ φῶς. Ἡ αἴσθησις τῆς ἐσωτερικῆς μουσικῆς ποῦ ἀσφαλῶς ἔχει, θὰ τὸν καθοδηγήσει νὰ βρεῖ μόνος του σὲ ποιὰ ἀκριβῶς ποιητικὴ μορφή πρέπει νὰ ἐπιμείνει γιὰ νὰ βαθύνει τὸ στίχον του καὶ νὰ συνεχίσει τὴν ἀνοδικὴν του πορεία.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΑΘΑΝΑΗΛ

...Ὁ "Ἄνθος Λυκαύγης ἐκεῖνο ποῦ θέλει νὰ πῆ τὸ λέει ξεκάθαρα. Δὲν ἐπιμένει σὲ σχήματα, δὲν φάχνει τὸ δυσνόητο, δὲν ἐγκαταλείπεται στὸ ἀβέβαιο. Ἐκινᾷ ἀπὸ μιὰν ἀπώτερη ἀνάγκη καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς δίνει μὲ λιτούς, μὲ ἀπείριτους στίχους, ποῦ δὲ μένουν ἀμέτοχοι ἀπὸ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν καλύτερευση τῆς ζωῆς. Δὲν μπορούμε νὰ προσπεράσουμε ἀδιάφοροι τὴ συλλογὴ του, δὲ μᾶς εἶναι εὐκόλο νὰ ἀγνοήσουμε τὴν παρουσία του. Τὴν σημειώνουμε μάλιστα δίπλα στὶς λίγες νεώτερες φωνές, ποῦ ξέρουν τί εἶναι ποίηση, τί εἶναι τέχνη. Μέσα σὲ τόσες ἀλλοπρόσαλλες κραυγές εἶναι παρήγορο ὅταν ὑπάρχουν νεοί, ποῦ σέβονται τὸν ἑαυτό τους καὶ δὲν ἀσελοῦν ἀσυνειδήτως ἐν ὀνόματι τοῦ ἐλεύθερου στίχου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΙΑΔΗΣ

Τοῦ 21ου αἰῶνα
Π. Κοριαδης
Με εὐχαρίστησαν
Αυτὸς ὁ ποιητὴς

ΔΩΡΕΑ
ΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΙΚΟΥ
ΠΑΙΟΝΙΔΗ

Τοῦ 21ου αἰῶνα

Σ' εἶδα νὰ στέκεσαι γυμνός μ' ὀλάνοικτα τὰ χέρια
στοῦ ἀπείρου τὴν ἀσύλληπτη θανατερὴ σιγῇ
νὰ περπατᾷς ἀγέρωχος ἀναμεσὸ στ' ἀστέρια
παίζοντας στὶς παλάμες σου τὸν ἥλιο καὶ τὴ γῆ.